

[M. C. Jensen.]

andet end hilse med Tilfredshed, at man nu fremsætter et Lovforslag, der synes at kunne imødekomme vore Ønsker.

Da Fiskeriet i Lighed med andre Erhverv gik ind i en Krisetid, væsentlig foranlediget ved vor Krones faldende Værdi, men ogsaa foranlediget ved det Ragnarok, der var omkring os efter Krigens Slutning, var man ganske klar over, at den største Vanskelighed for Fiskeriet laa i Afsætnings-spørgsmaalet. Det Lovforslag, der her foreligger, gaar i Hovedsagen ud paa at søge Afsætningsvilkårene ophjulpet, og for mig staaer det da saadan, at det er noget af det vigtigste vedrørende Fiskerierhvervet, man her rører ved. Der er ikke noget i Vejen hverken med Menneskematerialet eller med Fartøjer og Redskaber indenfor Fiskerinaeringen herhjemme. Det, der er noget i Vejen med, er Mulighederne for at faa Fangsten afsat til lønnende Priser. Vi ser, hvordan man omkring i de os nærmest liggende Lande har indrettet sig: man har forandret hele sin Eksport efter Tidens Krav. Og hvad er der sket herhjemme? Ja, indtil nu er der egentlig ikke sket noget, man indretter sig med Hensyn til Afsætningen af Fisk herhjemme paa samme Maade som for 50 Aar tilbage. Man er fra Fiskeriets Side ganske klar over, at vil man forsøge at indrette sig paa en forstandig Maade, indrette sig saaledes, at Kunderne i Udlandet faar Fisken serveret, saaledes som de ønsker det, er der store Muligheder for Afsætningen af dansk Fisk. Man maa nemlig være klar over — det har man allerede længe været klar over i Udlandet —, at dansk Fisk som ingen anden Fisk har Betingelser for at komme frem som en absolut 1ste Klasses Vare, og hvis man vil spørge mig, hvad Grunden er dertil, vil jeg svare, at den danske Fisk er slagtet levende, medens i hver Fald en hel Del af den Fisk, der afsættes fra udenlandske Fartøjer, er Trawlfisk, Fisk, som for den allerstørste Dels Vedkommende er døde, inden de kommer paa Dækket, og som Følge deraf ikke kan slagtes levende.

Venstre kan derfor tiltræde det her foreliggende Lovforslag, skønt det medfører en stor Udgift for Staten. Vi haaber, det maa virke efter sin Hensigt, saa at det støtter et Erhverv, som har Muligheder for en betydelig Udvikling, naar det faar en fornøftig Støtte.

Efter den nøje Gennemgang af Lovforslaget, den højtærede Minister foretog, finder jeg ingen Anledning til at komme ind paa Enkeltheder. Jeg synes ikke, der er

Grund for mig til at gentage det, Ministeren allerede har sagt. Der har hersket nogen Tvivl om, hvorvidt det vil være absolut nødvendigt, og hvorvidt det vil være nyttigt allerede nu at gaa til det i § 2 fastsatte Maksimum og ansætte 2 Fiskerikonsulenter. Mit Partis Ordfører i det andet høje Ting har slaaet til Lyd for, at man ikke skulde gaa videre end til at ansætte 1 Mand og saa se, hvad det kunde føre til, saa kunde man altid gaa videre. Jeg maa sige, at jeg for mit Vedkommende er tilfreds med denne Ordning. Det vil ikke være af nogen Interesse for os at faa ansat 2 Mænd, hvis der ikke er Arbejde til mere end 1, men jeg tvivler ikke om, at der vil blive fuldt ud at bestille for to Mænd. Efter Vedtagelsen af det her foreliggende Lovforslag og det nylig vedtagne Lovforslag om Nedsættelse af et Fiskeriraad kommer Fiskeriet til at staa ved et Vendepunkt med Hensyn til Produktionens Omlægning og Forædling, og der er derfor for mig ingen Tvivl om, at der vil blive noget at bestille med Varesnes Indarbejdning paa nye Markeder. Der er allerede fra privat Side ganske i det smaa foretaget adskillige Forsøg paa dette Omraade og Forsøg, der heldigvis er lykkeligt gennemført. Jeg indrømmer imidlertid, at det er meget vigtigt, ja, maaske helt afgørende, at man finder de rigtige Mænd; men de maa vel ogsaa kunne findes. Naar man er ganske klar over, at der her er et Omraade at sætte ind paa, skulde det være mærkeligt, om man skulde være nødt til at slaa Hænderne sammen og sige: Vi vil gerne have det Spørgsmaal løst, men Tiden har endnu ikke fostret de Mænd, der skal løse det. Det har vel altid været saadan, at hvor der er en Villie, der er ogsaa en Vej, og jeg mener, at det nok skal vise sig, at der findes Mænd, som kan tage den Opgave op. Der er et gammelt Ord, der siger: Rom blev ikke bygget paa een Dag, og kan vi ikke naa det fuldkomne i første Omgang, saa maa vi vel kunne naa det i anden Omgang.

Det næste Spørgsmaal, der er berørt i § 3, tillægger jeg overordentlig stor Betydning, ogsaa i Forbindelse med den Omstændighed, jeg nævnte før, at vi bliver nødt til at indrette os paa en noget anden Maade med Hensyn til Eksporten af Fiskeriprodukter her fra Landet. Det vil være af overordentlig stor Betydning, at vi ogsaa paa det, om jeg saa maa sige, laboratoriemæssige Omraade er klar over, hvorledes vi skal behandle Fisken. Jeg vil henstille til den højtærede Minister, naar Spørgsmaalet skal afgøres, hvorledes dette Laboratorium skal indrettes, og navnlig hvortil det skal